MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI-1999

e Bülten

Aylık Elektronik Dergi Sayı: 055 Temmuz 2008

---------- SEVGİLİ OKUYUCU DOSTLARIM ----------

Değerli Enkarnasyondaşlarım..!

RUHUN BEDENE BAĞLANIŞI ve DOĞUM...

(3)

İnsanı Dünya'ya çeken sebepler çeşitlidir... Bunlar, henüz tamamlanmamış bir işin bitirilmesi, ihtiraslar, Dünya yaşamına doyamamış olmak, sempati, kin gibi unsurlardır... Hiç şüphesiz amaç, bütün bu zahiri görünümlerin altında yatan tekâmül etme arzusudur... Yani, maddeye olan bu büyük çekilişe sebep olan bağlar, hakiki tekâmül için dolaylı olarak hizmet etmekte olan araçlar olarak kabul edilmelidir...

Şimdi vereceğim celse örneklerinin çoğu, henüz Dünya hayatına bağlı ve bu bağlılık yüzünden maddi arzulara mağlup, az çok geri ruhların hayatına aittir...

Prof... X... otuz seneden beri üzerinde çalıştığı bir meseleyi henüz halledememiştir... Yıllarca ilim kitapları ve laboratuarı arasında mekik dokuyarak altmış yaşında, planladıklarını gerçekleştiremeden ölmüştür... Ama ihtirasla uğraştığı çalışmaları yarım kalmış olduğundan, onu tekrar Dünya'ya çekici bir bağ ortaya çıkmıştır... Esasen bu bilim adamının şahsiyeti değil, sadece bedeni ölmüştür... Bu bakımdan ilim ihtirası sönmemiştir... Yani varlık hangi konuda olursa olsun, izafi ve geçici bağlarından sıyrılıncaya kadar yeniden doğacaktır...

Bay X... bir milyonerdir... Altınlar onun her şeyi demektir... Yaşarken bunları elde etmek için çok büyük fedakârlıklara katlanmıştır... Bunları bırakmak, onun için bir kâbus kadar korkunçtur... Fakat günün birinde hepsini bırakır ve göçer... Ruhunda kendisini teselli edecek hiçbir manevi kazanç taşımadığından spatyom hayatı bomboş kalır... Ona göre gaye para biriktirmektir... Onun için şimdi gerçek bir işkence içindedir... Maddenin esaretinden kurtulmak için güç kazanması gerekmektedir... Bu gücü ise, tekrar Dünya ortamında geçireceği hayatlarda elde edecektir... İşte bu zaruret onu tekrar Dünya'ya çeker...

Bayan C... çok iyi bir kadındır... Çok sevdiği bir çocuğu vardır... Beklenilmeyen bir anda Dünya maddelerinden ayrılıverir... Acaba bu ani ayrılış onun ruhundan evladının sevgisini söküp attı mı? Hayır...

Zira hakiki manasıyla sevgi beyne bağlı değildir... İşte bu anne, çocuğuna yardım etmek ve onun yanında bulunmak arzusuyla yeniden Dünya'ya çekilebilir...

Ancak varlık her istediği zaman bedenlenemez... Bu ancak görüp gözeticilerin yani hami varlıkların onayıyla gerçekleşir... Onların bu onayları, kaprisli bir istek değildir; tam tersine âlemlerin icaplarına uygun olarak kılı kırk yaran bir adalet üzeredir... Fakat varlık, belli bir olgunluğa erişmişse, plan tanzim işini kendi başına yapabilir... Bu varlıklar Hinduizm'de "Tirtankaralar" olarak geçer; bunlar, her istediklerinde plan tanzim ederek bedenlenebilen varlıklardır...

Diyelim ki bir varlık, kendi icaplarına ve tekâmül seviyesine göre yeni bir öğrenim için Dünya'nın herhangi bir noktasına doğmaya hazırlanmaktadır...

Bu insanın tekrardoğuş yolu ile spatyomdan inebilmesi için gereken bütün şartlar kendi ruhsal hamileri tarafından hazırlanır...

İlahi İrade Kanunlarının işleyiş prensibine göre: Bütün varlıklar kendi seviyeleri nispetinde, her türlü imkândan küresel olarak yararlanma, hak ve salâhiyetine sahiptirler...

Spatyomdan bebek olarak Dünya'ya inmek için hazırlanan varlık, bu doğuşu, sevgi ve istekle kendisi talep etmiştir... Çünkü eksiklerini tamamlayabilmek için teorik olarak planladığı

Balmumcu Mah. Barbaros Bulvarı, Barbaros Apt. No:74 / D: 10 34340 Beşiktaş – İSTANBUL
Tel: 0212 2885610 – 21 / Fax: 0212 2885620 / e-mail: merkez@mbavakfi.org.tr / web: www.mbavakfi.org.tr

hayatı, Dünya'da tatbikat sahasına koymak mecburiyetindedir...

Hamilerinin yardımı ile kendisine gösterilen ailelerden bir tanesini seçerek, seçtiği aile ile sevgi bağları kurmaya başlar...

Artık onun hami varlıkları, annesi ile babasıdır... Anne ve baba, çocuğun büyüyünceye kadar bir tür hami varlığı rolündedir...

Yavaş yavaş şuuru kararır, unutma hali içine girer, çünkü doğum yaklaşmıştır... Bir taraftan şuuru kararırken, diğer taraftan ipek böceği gibi büyük bir sevgi ve istekle bedenini örmeye ve inşa etmeye başlar... Ve normal şartlar altında anne ve baba, eskisine oranla, bebek nedeniyle, birbirlerine daha fazla bağlanırlar...

Bizler, Dünya okulunda kendi vazifemizi yaparken, öğrenciliği ve öğretmenliği de aynı zamanda icra ederiz... Çünkü anne–baba olmak bir tür öğretmenlik ve hamiliktir... Bu vazifeyi ne kadar iyi bir şekilde gerçekleştirirsek, hami olmaya o kadar hazırız demektir... Ayrıca bebek de, anne ve babasının sevgili öğretmenidir... Sevgi ve İstek Kanununu tam olarak uygulayamadığımız için kendi çocuğumuzdan başka çocuğu kolay kolay sevemeyiz... Makbul olan sevgi ise, tüm çocuklara karşı eşit duygular içinde olmaktır... Bütün insanların kardeş olduğunu kabullenen ve bu bilgisini tatbik eden insan, Dünya okulunun son sınıfındadır denebilir... Anne–baba–çocuk ilişkisi, bu gelişmeye gayet iyi bir vesiledir... İnsan iç içe yaşadığı, benim çocuğum, senin çocuğun; benim arabam, senin araban; benim memleketim, senin memleketin gibi, sen ve ben ifade eden kavramlardan kurtulmaya başladıkça bu ikilemle ilgili bütün sistemler de zihinde çöker ve böylece bencillikten, nefsaniyetten kurtulmuş olur...

Çocuk, anne ve babasını seçerken, doğal olarak onların genlerini ve hücrelerini de seçmiş olur... Ve bu genlerin ıslah görevi, çocuğa naklolur... Çocuk ailesini kendi isteği ile seçer, bu yüzden hiç kimsenin ailesinden şikâyet etmeye hakkı yoktur...

İçimdeki Rabbimin Işığı, içinizdeki Rabbimin Işığını selamlıyor…

Işığımızın Bilgi; Yolumuzun Sevgi; Hedefimizin Vazife olabilmesi dualarımla…

Vakıf Başkanı

Nurettin ERSOY

---------- DİYOR Kİ ; ----------

- **Kıyam etmek;** bir Minder ve bir Beyaz Kâğıt kalana kadar silkelenmeye devam edecek olduğumuzun; her görünenin ardında, bir de görünmeyeni fakat gayet besili görünmeyeni mevcut olduğunun; toz dumanın geçici olduğunun; ortalık durulduğunda, şahit olacaklarımıza şaşırmamamız gerektiğinin **bilincine varmaktır…**(MYP/C:129)

***

- **Kıyam etmek;** içerisine girdiğimiz hâlin müşkülünü bizlere aşırtacak olanın sağduyumuz olduğunun **bilincine varmaktır…**(MYP/C:130)

***

- **Kıyam etmek;** niyetleri olan fakat fiiliyatta zayıf varlıkların, kendilerini başka bir pota içerisinde erimeye bırakmaya mecbur olduklarının **bilincine varmaktır…** (MYP/C:130)

***

- **Kıyam etmek;** imtihanın, hiçbir zaman tek yönlü olmadığının, mevzua temas eden her varlığın, nasibini aldığının; seviyemizin yüksek, manevralarımızın kıvrak ve itidalli olmamız gerekmekte olduğunun **bilincine varmaktır…**(MYP/C:130)

***

Balmumcu Mah. Barbaros Bulvarı, Barbaros Apt. No:74 / D: 10 34340 Beşiktaş – İSTANBUL
Tel: 0212 2885610 – 21 / Fax: 0212 2885620 / e-mail: merkez@mbavakfi.org.tr / web: www.mbavakfi.org.tr

- **Kıyam etmek;** aramızda dolaşan, sayıca çokça gibi görünen fakat çökeldiğinde üzerine basılacak olan dejenere olmuş planların, tahrike ve tahribata yoğun bir şekilde devam ediyor olduklarının; aldığımız nefesi, o da alıyor ve oksijenimizi tüketiyor olduğunun; paylaşıyorum zannediyor olduğumuzun; kime kölelik, neye efendilik ettiğimizin **bilincine varmaktır…**(MYP/C:131)

***

- **Kıyam etmek;** sıkışık ve sıkıntılı bir dimağ'ın hayat içerisinde yaratacağı kargaşanın, varlığın kendisine ait Akaşik Kayıtları ile arasında husule gelmiş rezonans bozukluğundan meydana gelmekte olduğunun; kağıt ve kalemin olmadığı, sadece düşünsel ve sezgisel ifadelerle iletişimin sağlandığı irtibat zayıfladığı noktalarda pürüzler yarattığının **bilincine varmaktır…**(MYP/C:132)

***

- **Kıyam etmek;** öncelikle kazanılması gerekenin, güç olduğunun; güç'ün, bilgi olduğunun; güç'ün, cesurca hedefi görmek olduğunun; çekilen ıstırapların ilacının, Sabır olduğunun **bilincine varmaktır…** (MYP/C:132)

***

---------- ŞUURDA UYANIŞ (24)----------

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır…

An, farkındalık ifadesiyle mana kazanan, eğer farkındalık kapasiteniz buna müsaitse geniş zamandır… Farkındalık sınırlarınız nereyi kapsıyorsa süreç içerisinde orası sizin an'ınızdır...

Benim şu konferansı verişim esnasında, birkaç saat önce başladığımız nokta ile yarım saat sonra bitecek olan kısmın tamamını kontrol altında tutabilecek bir farkındalığa sahipsem ben, bu konferans benim için an'dır… Dünkü konferansım geçmiştir, yarınki konferansım gelecektir… Şimdi beni bu konferansın hepsinin farkındalığını ve kontrolünü elde etmiş varsayın, böyle bir iddiada bulunmak istemiyorum… An'ım benim konferansım… Ben bu konferansı verirken 'Ya cumartesi günkü konferansta şöyle şöyle olmuştu, insanlar şöyleydi, acaba beğendiler mi..?' vs. zihnimi geçmiş yani cumartesi günkü konferansa kaydırırsam veyahut da 'Ya ben bunları anlatıyorum ama yarın ne anlatacağım? Acaba hazır mıyım?' gibi önümüzdeki konferansın konsantrasyonuna kayıyorsam şu an'ı yaşayamam ve şu anda varidat an içerisindedir veya bir gün içerisindedir dolayısıyla ben buradaki vazifemi aksatırım… Yani ben fiziken buradayım, fiziki neşriyatımla, tesirlerimle buradayım ama mantal olarak burada değilim... Oysaki beyin bütün yapımla, anatomimle, varidatımla burada olmam lazım… Ben fizikle varidatımı tarif edemem ki ve dolayısıyla duygu ve düşünce bedenimde de buraya toparlanabiliyorsam ve bütün konferans süresini kontrol altına alabiliyorsam bu benim an'ımdır…

İşte bütün hadise bu an içerisindedir... Başarılı olacaksa bu konferans, bunu yapabiliyorsam başarılı olur… Çünkü ben buraya toparlanabilirsem, sizlerle gerçek varlık ilişkisini, gerçek alışverişi kurabilirim... İşte yaratılış gerçek alışveriş ki ne alıştır, ne de veriştir… Bu, yaşanılandır… Bu, varoluşun gerçekten dayanılmaz imkânıdır ve mutlaka ulaşılması gereken bir unsurdur…

Bakınız bütün hayat içerisindeki ilişkilerimiz, bu bilgiye dayalı olarak berbat olmaktadır… Hiçbir ilişkiyi gerçek şekliyle yaşayamıyoruz… Niye..? Çünkü bu… Asla şimdide ilişkilerimizi yaşamıyoruz… Hayatınızda hatırlar mısınız hiç, şimdi bile hatırladığınız çok uzun yıllar geride dahi olsa bazı anlar vardır… Orada siz görsel olarak hafızanızda her şey vardır, orada kokular bile vardır… Bir şey yediyseniz lezzeti vardır… Hani bazen dersiniz 'Ya bundan yıllar önce bir yerlerde bir şey yemiştik tadı hala damağımda, kokusu burnumda, şekli şemali gözümde' gibi… İşte böyle anlar bizim kontrolümüz dışında an'da buluşmamızdır… An'da yakaladığımız enstantanelerdir… Gerçek varlığın üst şuur

Balmumcu Mah. Barbaros Bulvarı, Barbaros Apt. No:74 / D: 10 34340 Beşiktaş – İSTANBUL
Tel: 0212 2885610 – 21 / Fax: 0212 2885620 / e-mail: merkez@mbavakfi.org.tr / web: www.mbavakfi.org.tr

kayıtları an'da olur… Misal olarak veriyorum, eğer siz bir bilgi paylaşımı, sunumu yapıyorsanız veya bir yapılandan bir fayda umuyorsanız mutlaka geçmiş ve gelecekle bağınızı koparıp an'da buluşmamız lazım… İşte o zaman not almanıza bile gerek yok… Bazen ben çalışmalarda 'Aman ne olur not almayın, can kulağıyla dinleyin göreceksiniz daha etkili olacak' derim… Bunu yapabiliyoruz veya yapamıyoruz ama bu çok önemlidir… Yani gerçek bir varlık ilişkisi beşeri seviyede fiziksel, duygusal ve zihinsel olarak mutlaka geçmiş ve gelecekle bağın kesildiği an'dadır… İşte o an'da neler olur biliyor musunuz..? O an'da kozmik bir vukuat meydana gelir... Orada siz o kadar çok şey alır, o kadar çok şey verirsiniz ki her iki taraf da ömür boyu bunu unutmazlar… Çünkü niye..? Üst şuur unutmamak kaydıyla bir hafıza ortamıdır… Onda beşeri zihni hafızasının unutma prosesi yoktur…

Bizler üst şuurumuza hıfz ederiz… Ve ona biz idrak ve şuur mekanizmaları deriz… Üst şuura dâhil ettiğimiz her bilgi bizim idrak ettiğimiz ve şuurumuza dâhil ettiğimiz bilgidir… O, bizim sonsuz tekâmül yolculuğumuzda sürekli yanımızda taşıdığımızdır… Ondan başka hiçbir şey götürmüyoruz… İdrak ve Şuur… Geri kalan her şey bizim, hangi kesafette deneyim yapıyorsak oranın malıdır, orada bırakırız…

Sürekli, sonsuz taşıdığımız, idraklerimiz ve şuur kapasitemizdir… O bir alan olarak daima gelişe gelişe bizimle birliktedir… Biz O'yuz zaten… Ayrıca bizimle birlikte ifadesi yanlıştır... Dolayısıyla bizimle birlikte ifadesi yanlış, biz zaten O'yuz ve onunla yolculuğumuza devam ediyoruz… İdrakin oluşması için yani bir bilginin varlığın bünyesine nakşolması, onunla bütün olması için an'da temas şarttır… Çünkü an'da vuku bulan temaslar üst şuura hıfz edilir... Unutulmamak kaydıyla… Bu hafızanın kaybettiği şekilde değil, o unutur… Bir süre sonra onu tazelemezseniz o sönümlenir, yok olur gider… Tamamen silinebilir ama an içerisinde bir bilginin alınışı ki zaman enerjisinin kandırmacasının dışına çıkmak demektir o, öyle bir hıfz olur ki siz artık o bilgiyle bir olursunuz… Artık o bilgi 'Acaba neydi, unutur muyum, unutmaz mıyım?' ve siz an içerisinde olduğunuz bir anda o bilgiye ihtiyacınız olursa mutlaka onu çekip alırsınız… Ve sizin en önemli ilacınız, dermanınız olur…

Demek ki bir bilgiyi herhangi bir kaynaktan alıp da varlığımıza nakşetmek için mutlaka an'ı yakalamak lazım… Geçmiş ve gelecekle bağı koparmak lazım… Asıl o an, farkındalık kapasitesine bağlı olarak bir güne de yayılabilir, bir ömre de…

Öyle bir varlık düşünün ki, doğduğu an'da değil de on altı yaşında öyle bir farkındalık elde etsin ki hayatının tümünün farkında… Ve hayatının tümünü an'a çevirebilir... Onun için artık bir önceki yaşam geçmiş, bir sonraki enkarnasyonu gelecek olmaya başlar... Bu tabii çok ileri seviyelidir… Böylesine bir an'da olabilme farkındalık halini yakalamanın adı, Mesafenin Hükmü'nden kurtulmaktır…

Geçmiş-Şimdi-Gelecek üçlüsü Mesafeyi tanımlar… Bu, bir mesafedir… Bu mesafenin üzerimizdeki basıncı bizim istemediğimiz hali yaşatıcı bir unsur olarak kafamızdadır… Onun için geçmişin tecrübelerinin burada yeri nedir sorusunu sorabilirsiniz… Madem geçmiş ve gelecekle bağımı kesip ben an'da olmak zorundayım, benim geçmişteki deneyimlerimin, tecrübelerimin bana yararı ne olacak ben geçmişle bağımı kesersem? Eğer siz geçmişteki tecrübelerinizi deneyimlerken, geçmişteki zaman ve mekân kesitinde an'da bulunabildiyseniz, diyelim ki burada bir deneyimi yaparken an'da bulunabildiyseniz, o zaman o deneyimin bilgisini almışsınızdır... O bilgi zaten size ait… Geçmiş an'daki bir deneyimde, eğer siz daha geçmişte, daha sonraki gelecekte değil de tam o an'da bulunabildiyseniz, buna geçmiş an diyoruz, zaten o deneyiminin bilgisini almışsınız, sizin idrakinizde, şuur sahanızda o vardır, bilmiyorsunuz… Eğer şimdiki an'da bulunduğunuz an'da zaten bu bulunmanın getirdiği imkânla bu bilgi size akacaktır… İşte gerçek deneyim, yararlı deneyim buradan alınacaktır… Yoksa bunu hatırlamaya çalışıp 'Ya ben orada ne yapmıştım, o bana ne demişti?' vs. böyle saçma deneyim sonucu olmaz… Her varlığın deneyimi, o deneyimin geçmiş an'ına ulaşıp ulaşmamasına bağlı olarak ve hatta o deneyimden çıkardığı sonuca bağlı olarak farklı farklıdır… Bizler hayat içerisinde an'da toparlanmadığımız sürece gerçek, doğru çözümleri bulamayız çünkü başkalarının deneyimlerinin sonuçları bizim yaptığımız deneyimin yararına olmayabilir... Olmaz da…

Geçmişten getireceğimiz tecrübeler, deneyimin sonuç bilgileri, eğer geçmiş an'da bulunabildiysek zaten bizde o vardır… Hiç merak

Balmumcu Mah. Barbaros Bulvarı, Barbaros Apt. No:74 / D: 10 34340 Beşiktaş – İSTANBUL
Tel: 0212 2885610 – 21 / Fax: 0212 2885620 / e-mail: merkez@mbavakfi.org.tr / web: www.mbavakfi.org.tr

etmeyin, siz an'da kalın o gelir size… Buna ezoterik öğretilerde Hızır denir, bilir misiniz? Kul sıkışmayınca Hızır yetişmez…

Kulun sıkışması nedir biliyor musunuz? Çaresizlik an'ıdır… Uzak doğu öğretilerinde bunun adına çaresizlik an'ı denir... Çaresizlik an'ı gerçekten Hızır'ın yani varlığın üst şuurunda birikmiş ve onun emrini bekleyen yani ona ait olan, kimsenin elinden alamayacağı bilginin varlığa ulaşmasıdır Hızır… Kul sıkışıp da çaresizlik içine düşmediği sürece an'ı yaşayamaz… Sıradan, farkındasız insan için söylüyorum… En hayati, tehlikeli, çaresiz an'lar Hızır'ın yetişip de bize bir fikri, bir bilgiyi ulaştırdığı an'lardır… O an nasıl bir an'dır biliyor musunuz..?

Varlık öylesine umutsuzluk, çaresizlik içerisine düşer ki, zihni ne gelecekle ilgileniyordur ne de geçmişle, havluyu atmış… İşte o an'da der ki, tam umudun yok olduğu, artık her şey bitti dedi tak bir fikir geldi veyahut da bir yerden bir mesaj an içerisinde vesile kılınan bir varlık tarafından… İşte o an, o varlık kendi müşkülünü aşıcı en doğru bilgiyi, enformasyonu alır ve müşkülünü halleder… Çaresizlik an'ı kadar varlığa rahmetlerin yağdığı an yoktur… Uzak doğu öğretilerinde de, çaresizlik an'ı diye önemle üzerinde durulan bir kavram vardır…

Tehlikeli sporların yapılmasında o sporcular fizik yapılarında çok büyük haletler yaşıyor… Tabii onun içerisinde bu üçlünün yaşattığı istenmeyen durumları yaşama ihtiyacı da var… Esasında korkuyu deneyimlemek istiyor adam… Ne yapıyor..? Dağın en çaresiz kaldığı noktasından aşağı bakıyor, aklına çocuğu geliyor, korku yaşıyor, gençliğim diyor, o korku haletini deneyimliyor... Bu da var, an'ı yaşama hali de var… Korku, endişe hatta umut kırıklığı, telaş vs… Bunların hepsi birçok insanın deneyim ihtiyacıdır… Resmen onunla tatmin olur… Fakat bizler de bunu kontrol dışı yaşıyoruz… Korkunun, endişenin, umut kırıklığının, telaşın, neticeye bağlamanın, olması gereken ülküsünün tehlikeleri gelecekle olan bağımızla ilgilidir…

Gelecekle olan kontrolsüz psikolojik bağlarımız yani yarının pırıltısının keyfi hemen boş zamanlarda gözümüzü kapatırız 'Seneye başarılı olursam' vs. olması gereken ülküsü 'Oradan onu getirirsem garanti gelir, orada da onu yaparım' neticeye bağlamalar, arkadan ummak olduğu an'da, bunları varlık yaşamaya başladığı an'da peşinden 'Ya bunları kaybedersem' telaşı, endişesi, korkusu başlar... Sanki onları elde etmiş de 'Aksi olsa ne yaparım..?' görüyor musunuz ne kadar komik illüzyonlar içerisindeyiz… Sanki ben bunları söylerken bunlardan muaf mıyım yani..? Hepimizin yaptığı şey budur... Ama bunları yaptığımızı kabul etmek, fark etmek kadar çözüme götürücü başka bir unsur yoktur… 'Ben bunları yapmıyorum, yapmam, hepsinin farkındayım' diye içinizden biri söylüyorsa, üzülerek söylüyorum umutsuz vakasınız... Tedavisi imkânsızdır… Ne olursunuz 'Biliyorum, zaten yapıyorum' demeyin…

Bir hanımefendi dışarıda bana bu bilgilerin kaynağını sordu… Dedi ki; 'Sizin jenerasyonunuza göre çok eski bir terminolojiyi kullanıyorsunuz… Ben üniversitede yüksek seviyeli öğretim üyesiyim' bunun kaynağı nedir..?' Dedim ki; yirmi, yirmi beş yıldır bu inisiyasyonun içerisindeyim, belki oradan gelmiştir… 'Yok, yok bu bilgilerin kendine has bir dili var, siz bunu çok iyi kullanıyorsunuz, bu bilgilerin kaynağı nedir? dedi… Dedim ki; onu bana değil vicdanınıza soracaksınız… İçinizdeki ses size onay veriyorsa kaynakça aramayın… Dedi ki, 'Yok ben kabul etmem bana kaynak söyleyeceksiniz'… Ben de kaynağı söylemek istemedim, ikinci devreye girmedi galiba…

Dışarıda konuşmamız esnasına bilgi kaynağını kendisine üç defa söyledim… Dünya fizik âleminin bilgisinde kaynakça çok aranılması gereken bir şeydir… Yani o işin uzmanı, asıl kaynağı, menşeinin kim olduğunu bilmek ve onun da itibarlı kişi olup olmaması meselesi Dünya bilimi için çok geçerlidir… Ama Dünya dışı yani müteale ait, kozmogonik, ontolojik, yaratılışa, Yaradan'a ait bilgilerin kaynakçası dinleyenin ta göğsündeki vicdanının onayıdır… Başka yok… Dolayısıyla da bizim bu bilgilerde an'da bulunup, mümkün olduğu kadar geçmişteki bilgilerle veya gelecekteki muhtemel karşılaşacağımız bilgilerle değil, an içerisinde tam bir konsantrasyonla konuyu vicdanın onayına terk etmemiz lazım… Yani bu alınacaksa mutlaka onun kaynağı varlığın sembolizmdeki ifadesiyle vicdandır… Bu bilgi benim varlığıma su serpiyor, aydınlık veriyor, kafamdaki boşluğu, duygularımdaki açlığı doyuruyor, bu benim için tamamdır... Böyle bir kaynakça arayışı yaratılış bilgisi için geçerli

Balmumcu Mah. Barbaros Bulvarı, Barbaros Apt. No:74 / D: 10 34340 Beşiktaş – İSTANBUL
Tel: 0212 2885610 – 21 / Fax: 0212 2885620 / e-mail: merkez@mbavakfi.org.tr / web: www.mbavakfi.org.tr

değildir… Ben size burada herhangi bir bilgi anlatırken desem ki, yüce varlık Ahmet-i Mahmut bilmem ne hazretlerinin söylediği yani ne olacak? Adamın realitesine uyar ve 'Helal olsun tam benim düşündüğüm laflar etmiş' vs. böyle birçok insanı zaten okuyoruz, takip ediyoruz ve hatta ismiyle de sunuyoruz. Ama bütün bunların dışında kaynakça vicdanınızdadır... Lütfen ona kulak verin… Bu benim içime siniyor mu? Beni açmadı… O zaman tabii ki zaten o bilgiyle muhatap olmayacaklardır... En doğrusu budur...

Geleceğin pırıltılı hayalleri şu yanlışlara düşürüyor ki, bu yanlışlar bize hemen akabinde korkuyu, endişeyi, umut kırıklığını, telaşı, ummayı getiriyor… İşte burada en büyük yapılmaması gereken, önyargı, hüküm verme, hükmetme de yine geleceğe ait oluşturduğumuz neticeye bağlama yanılgısı bize hükmetmeyi getiriyor…

Bizler hükmetme güdüsünü gelecekle olan birtakım olması gereken ülkülere bağlı olarak yaşarız… Çok tehlikeli, istenmeyen hallerdir… **(Devam Edecek)**

---------- KENDİNİ BİLME – KENDİNİ TANIMA HAKKINDA (54) ----------

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır…

Enkarnasyon kişilik özelliklerini yakalayan bir insanın hayat tatbikatlarında önü açılır... Eğer tıkanıklık varsa, sürekli mânialar gidişatını engelliyorsa, gitme o yöne... Senin yönün şurada... İşte hayat doğumla ölüm arasında hep bu istikameti yakalamak için bizi sürekli sınar, sizin gidişinizi olumlu olumsuz etkilemesine gerek yok, siz zaten olumlu gidiyorsunuz... Ne yapsanız Rabbin yap dediği... Sizin ona taahhüt ettiğiniz...

Kibir gibi bir örtü maalesef ilham vazifedarlarının yani manevi hizmetkârların yani en yüksek vazifedarların düştüğü ana özellik tuzağıdır... Yani spiritüeller... Yani insanlara sevgi, şefkat temin eden, enerji temin eden manevi hizmetkârlar kibir konusunda en büyük tehlikeyi yaşarlar... Bunun negatifi, kendini beğenmişlik...

Yaptığı işle gurur duymak… Dışarıdaki öğretide bunlar çok fazladır yani alçakgönüllü olma, fedakârlık gibi, bir varlığın bir unsurla gurur duyması, o unsurla kendisinin ayrı olması... Bir varlığın yaptığı işle gurur duyması, o işle varlığının bir olmayışı manası taşır... Eğer varlık yaptığı işle kendi varlığını bir edebildiyse, ondan başka yapma ihtimallerinin hepsini yok etmişse, gurur duyacağı bir unsur yoktur... Çünkü gurur duyulacak olanla gurur duyacak olan birdir...

Genelde insan, yaptığı işle kendini bir kere koparıyor... Ben varım bir de yaptığım iş var... Sen emaneten o işi yapıyorsun... O işle bir olduğun anda ben hem gurur duyan hem gurur duyulan olamam... Birim çünkü ben, dolayısıyla gurur duyma diye bir şey olmaz… Ama kalkıp da sen bu konuda çaba gösteriyorsan orada problem vardır... Dolayısıyla bu inceliklerden dolayı konuşuyoruz bunları... Onur duymak aşağı yukarı bu manada... Yaptığım bir işin, yapmam gereken, bana ait olduğunu yaşayacağıma onu bir maharet gibi onur duyma meselesi… Bununla da enerji alınıyor aslında... Ama biliniz ki bir eylem, bir iş, vazife sadece gurur duymanızı sağlıyorsa o sadece bizden kopuk, bizden ayrı olmasından kaynaklanır... Mesela ben çok iyi bir baba olmayı gurur meselesi yapıyorsam ve çocuklarıma karşı iyi baba olma, onur duyma meselesi varsa, ben ve babalık vasfı ayrıdır... Ne gibi? Ben nefes almaktan gurur duyuyorum... Ben çok güzel nefes alıyorum... Onsuz olamam ki zaten... Başka şansım var mı? Midem çok güzel sindiriyor, hazım yapıyor ben bununla gurur duyuyorum... Ben karşılaştım... Karaciğerinden gurur duyan insan var biliyor musunuz? Nasıl dedim? ' Vallahi her akşam bir duble içiyorum, karaciğerimle gurur duyuyorum tık yok' dedi...

Gururum kırıldı demek böyle bir sahte kişiliğe sahip olmak demek... Kırılacak bir gurur yoktur... O varlık, gurur duyduğu için o vazifeyi zoraki yapıyor... En büyük maske zaten milli maskeler... En büyük sahte kişilik, en büyük varlığı örten kimlik milliyetçilik... Ne kadar varlık gelişip evrenselleşiyorsa o kadar sporculuğundan gurur duymaz, Galatasaray'ından gurur duymaz, dininden gurur duymaz, Yaradan'ından gurur duymaz… Çünkü birinden gurur duyabilmek için mutlaka sizin ondan kendinizi ayrı görmeniz gerek... Şimdi nasıl? Diyeceksiniz ki 'futbolcu veya sporcudan gurur duymak ondan ayrı olmak' onunla önce bütünleşeceksiniz... O gurur o sporcu aracılığıyla benimdir... Altın madalya aslında

Balmumcu Mah. Barbaros Bulvarı, Barbaros Apt. No:74 / D: 10 34340 Beşiktaş – İSTANBUL
Tel: 0212 2885610 – 21 / Fax: 0212 2885620 / e-mail: merkez@mbavakfi.org.tr / web: www.mbavakfi.org.tr

benimdir... Avrupa'nın, bütün dünyanın, insanlığındır bu... 'Ne insanlar çıkıyor şu ulusların içinden' diyeceğiz... Yani yaymak lazım... Mesela siz Amerikalı bir sporcunun dünya çapında bir başarı kazanmasıyla niçin gurur duymuyorsunuz insanlık adına? 'Vay be ne insanlar var!' bütün dünyanın önüne geçti, onun üstüne yok deyip insanlık adına gurur duymak tabii daha global bir anlayış...

Onun için lütfen yayılmaya çalışın... Ne kadar yayılırsak, gurur, onur duyacağımız unsurla birleşiriz o zaman ne gurur, ne de onur kalır... Bir de bakarsınız her olan kutsaldır, olan, olmakta olan her şey kabulümüzdür ve hepsi koşulsuz sevgi dâhilindedir... Beşeriyet şu anda bu yüzden yok... Yukarısı diyor ki; "Bu devre, bir tek ışığın yanmasına muhtaciyet duyulan bir devredir..." ne demek biliyor musunuz? Bir kişilik özelliğinin gerçekten kendine ait özelliğini açığa çıkartmak ışık o... Bir tiyatro sahnesi düşünün, herkese bir rol verilmiş… Ama sen benim rolümü beğenmişsin, beni taklit ediyorsun… Benim kişiliğim, sahte kişilik olarak sana geçiyor... Seninkini ben oynuyorum, ötekini o oynuyor... Kimin rolü kimde belli değil... Yazılan senaryoyla, oynanan oyun farklı...

Çekingenlik, utangaçlık, yetersizlik ve kendine değer vermeme duygusu, üstünlük havasıyla gizlenmeye çalışılır... Kibirli bir insan görürseniz biliniz ki, takındığı kisvenin tam tersi bir kimlik var onda... Kibir nereden geliyor? Kendine yüksek bir değer verme maskesi bu... Çekingenlik, utangaçlık, yetersizlik, kendine değer vermeme duygusunu bir üstünlük havasıyla gizlemeye çalışıyor... Yani eğer böyle bir varlık görüyorsanız, gurur da duyuyorsa, biliniz ki aslında bunu yaşıyor ve bunu gizlemek için de böyle bir maskeye bürünüyor… Kendini beğenmişlik, diğer insanların onu kusurlu bulacakları korkusundandır... Alçakgönüllülükte de aynısı var... Başkaları eleştirmesin diye o tüylerini kabartıyor...

Olgun ve yaşlı ruhların seçtiği şey bakınız enteresan... Onun için kendini insan-ı kâmil diyenlere kuşkuyla bakın... Biz burada bir çalışma yapıyoruz, dışarıdaki insanlar göbek atıyorlar, biz çok güzel bir çalışma yapıyoruz diye biz gurur mu duyacağız..? Bundan başka bir şey yapamayız ki... Yani ne gibi? Bir cenaze töreni, camide birbirimizi tebrik ediyoruz 'iyi ki ölmedik'... Zaten ölemeyiz ki zamanı gelene kadar yaşarız... O öldü diye gurur mu duymam lazım? Bunun gibi bir şey... Yani tabiatınızda varsa, gurur duyma olmaz...

Kişilik özellikleri her enkarnasyonda varlığın değiştire değiştire kullandığı özellikler dizisi... Yine yediye ayrılıyor bu… Tabii ki yedi rakamı çok katı bir rakam olmayıp sadece ezoterik manada yedinin öneminden kaynaklanan bir analizin belirginleşmesi için yediye bölünüyor... Aslında bu, tüm ruhsal konularda olduğu gibi kesin sınırlarla birbirinden ayrılmayan, birbirine geçişler halinde temas eden özellikler dizisidir bu... Yani şöyle düşünün; bir özellikten diğer bir özelliğe varlık "şak" diye bir kesin sınır şeklinde geçemez... Daima bu geçişler kâinatın her noktasının özelliği olarak yumuşak ve de sınırsızlık halinde bir geçiştir... Ama bizler böyle bir anlayışı oluşturmakta beyin yapımız itibariyle, yaradılışımız itibariyle, pek rahat edemiyoruz... İlle başlangıç ve bitiş arayışı içinde olanlar olarak ille bize kesin sınır lazım diyoruz ve onun için bu yumuşak geçiş veyahut da bir süptil geçiş yani bir sıvının diğer bir sıvının içerisine geçişi benzetmesine uygun olarak bir geçiş ile bunların birbirinden ayrıldığını bilmemiz lazım... Yani bir kişilik özelliğinden bir başka kişilik özelliğine varlığın geçişi, yani birini terk etmesi ve diğerine meyletmesi yine tedriç yasasına tabi olan yumuşak bir geçiş şeklindedir... Önce birinin baskın etkisini azaltır ötekinden intibalar almaya başlar, bu bir zaman dilimi alır... Ondan sonra o baskın özellik azalır, intibalar artar, ikisi bir noktada eş hale gelir ondan sonra yani kişilik özelliği baskın, ötekinin ise eski intibaları üzerinde kalır… Bir süre sonra bir de bakarsınız ki yepyeni bir anlayış yepyeni bir kişilik özelliğinin çok baskın etkisi altındasınız fakat daha önceki kişilik özelliğinizden de eski intibalar bir süre sizinle devam eder... Onunla o birbirine yedirilir ve sonuçta yepyeni bir kimlik oluşur…

Böyle geçişler aslında ezoterik öğretilerin ölümsüzlük anlayışını da tarif eder... Ölümsüzlük böyle bir şeydir... Yani bir realiteden bir realiteye böylesine bir geçiş, eski realitenin öldürülmeme meselesidir... Yani eski realitenin bütün anlayışını, bütün idraklerini, bütün imkânlarını yeni realite içerisine yaymak ve yeni realite içerisinde eritmek meselesidir... Böyle bir varlık gerçekten ölümsüzlüğü tarif eder hale gelmiştir... Ölümsüzlük böyle bir mana taşır... Dolayısıyla

Balmumcu Mah. Barbaros Bulvarı, Barbaros Apt. No:74 / D: 10 34340 Beşiktaş – İSTANBUL
Tel: 0212 2885610 – 21 / Fax: 0212 2885620 / e-mail: merkez@mbavakfi.org.tr / web: www.mbavakfi.org.tr

da bu varlığın hayatının sürekli geçişlerden mütevellit bir sonsuz dizi olduğu meydana çıkar... Sonsuz geçişlerden ibaret sonsuz bir dizi...

Davranış Biçimi, bizlerin en önemli kişilik özelliğidir... Bu "davranış biçimi" kişilik özelliğini de biz enkarnasyon öncesi tayin ederiz… Hiç değişmeyen vazifemizi veya "ROL" dediğimiz unsuru geliştirecek olan en uygun, o enkarnasyonda deneyimlemek üzere en uygun davranış biçimlerini yükleniriz ve enkarne oluruz... İşte enkarnasyon örtülerimizle getirdiğimiz bir kişilik özelliğidir "Davranış biçimi..." Fakat yine de şunu söyleyeyim ki; davranış biçimi özelliği ile doğan varlık, enkarnasyon örtüsü olarak seçtiği davranış biçimleri ile birlikte doğan varlık; doğduktan hemen sonra, yine Dünya'nın istemediğimiz o motivasyonları, empozisyonları ve giydirmeleri ile sahte kişiliklere bürünmeye başladığı andan itibaren bu getirdiği ve uygulamayı taahhüt ettiği bu davranış biçimi kişilik özelliğini de örter... Dolayısıyla da enkarnasyonunun randımanını temin edecek olan bu getirdiği davranış biçimini belki bir enkarnasyon boyu açığa çıkaramaz... Kendisine empoze edilmiş, sonradan yaftalanmış olan bir davranış biçimler girdabı içerisinde bilinçsiz, şuursuz bir şekilde, el yordamı ile davranış biçiminden davranış biçimine geçip durur... Tabii ki bunda hemen ortaya çıkan meselenin sahte kişilik olduğu, o varlığın gerçek enkarnasyon özelliğinin dışına taştığı ortaya çıkar...

Bakınız burada sahte kişiliğe yeni bir tarif getirebiliriz… Bir varlığın enkarnasyon özelliklerinin varlık tarafından kaybedilip onun dışında özelliklerle yaşam sürmesi sahte kişilikler ile yaşam sürmek manasını taşır... Sahte kişilikler, demek ki bir varlığın asıl kişilik özelliklerinin dışındaki özelliklerle deneyim yapmasıdır... Buna sahte kişiliklerle deneyim yapmak denir... Bu tabii ki oldukça varlığı, gidişatında zorluklarla, eprövlerle, sıkıntılarla, mânia, engellerle karşılaştırır... Akıcı olmayan bir hayat bir yaşam tarzıdır bu... Akıcı değildir... Sürekli engellenen sürekli estek kösteklerle karşılaşılan oldukça meşakkatli bir yaşam tarzını bu getirir... Eğer mümkün olabilse, bizler sahte kişiliklerimizin yani bize enkarnasyondan sonra yaftalanmış olan kişiliklerin farkına varabilsek ve bunlardan arınabilsek işte sadeleşmek budur... O zaman hayatımız enkarnasyon kişilik özellikleri ile sürer ki, bu çok randımanlı bir enkarnasyonu bize yaşatır yani önümüz açılır, her attığımız adımda önümüz önce bir takım vesileler ile temizlenir, hiç bir engel çıkmaz… Hayatımız gayet, ille sevinç ve mutluluk tarzında olmayabilir, mutsuzluk veyahut da hüzün, hoş olmayan haletler de yaşarız ama enkarnasyon programımıza uygun olduğu için, son derece süratli gideriz... Ve varlık, o hoş olmayan haletlerin altında yatan hoş maksatları kavrayabilirse, o hoş olmayan durumlar da varlık için hemen hoş hale gelebilir... **(Devam edecek)**

BAKIN BU AY NELER YAPTIK!

ETKİNLİKLERİMİZ

☯ REİKİ I. DERECE İNİSİYASYONU

08 Haziran 2008

Haziran ayında sonuncusunu gerçekleştirdiğimiz bu kursumuza Reiki Huzur vadimizde devam edeceğiz. Böylesine yüksek bir enerjiye büyülü bir ortamda uyumlanmak isterseniz sizi Reiki Huzur Vadisine bekliyoruz…

☯ ARAGONİT KURSU 11 Haziran 2008

Aragonit kursumuz büyük bir hızla devam etmekte. Yoğun ilgiyle karşılaştığımız bu taşın mucizeleri her geçen gün daha da artmakta. Uyumlanan arkadaşlarımızın sayısı 400'ü buldu… Sayın hocamız Sevgi ERSOY bu taş ile ilgili bir kitap çıkarıyor. Çok yakında kitapçılardan edinebilirsiniz. Daha önce de belirttiğimiz gibi bu değerli taşın en büyük özelliği kullanabilmek için muhakkak ona uyumlanma meditasyonu yapma gerekliliğinin olması. Sizlerin de bildiği gibi daha önce hiçbir mineralde böyle bir gereklilik yaşamamıştık. Sözün kısası bu minerali alıp boynunuza takmanız yeterli değil. Muhakkak onun frekansına özel bir meditasyonla bağlanmanız gerekiyor.

☯ ARAGONİT ÜST DÜZEY 03 Haziran 2008

Balmumcu Mah. Barbaros Bulvarı, Barbaros Apt. No:74 / D: 10 34340 Beşiktaş – İSTANBUL
Tel: 0212 2885610 – 21 / Fax: 0212 2885620 / e-mail: merkez@mbavakfi.org.tr / web: www.mbavakfi.org.tr

Bu kursa Aragonit taşı ile ileri seviye şifa teknikleri öğrenmek isteyen arkadaşlarımız katıldılar. Özellikle aile karması üzerinde durduğumuz bu kursta ayrıca ülkemiz ve yaşadığımız şehir İstanbul'un depreme karşı korunması için de şifa çalışması yaptık.

☯ ARAGONİT ÜST DÜZEY / 3. SEVİYE

04 Haziran 2008

Bu kursumuzda Aragonit taşının diğer renklerini de kullanarak üst şuurla nasıl bağlantıya geçer ve bilgi alışverişinde bulunmak için çok özel bir düzenek hazırlamayı öğrendik.

☯ SESSİZLİK ÇALIŞMASI / REİKİ HUZUR VADİSİ

28 Haziran – 1 Temmuz 2008

Sevgili dostlarımız neredeyse artık bir gelenek haline gelmiş olan çalışmalarımızdan biri de 21 günlük Reiki meditasyonu öncesi yaptığımız Sessizlik Çalışması. Belirlenen süre içerisinde sadece sözsel konuşma değil aynı zamanda zihinsel konuşmalarımızı da pasifize ettiğimiz bu metotla kendi içine yolculuk çok daha hızlı ve etkin bir sonuç getiriyor bizlere. Bu sakin ve sessiz yolculuk sayesinde küçük yaşlarda aldığımız travmalardan tutun da bugünkü gönül kırıklıklarımıza kadar biriktirdiğimiz gereksiz hatıralarımızdan arınıyoruz. Şuuraltımız temizlendikçe adımlarımız hızlanıyor ve böylece kendi iç sesimizi duymamız kolaylaşıyor. Bu süre içerisinde tabii ki beslenmemiz de çalışmaya uygun olarak sadeleşti ve daha az yedik, fizik aktivitelerimizi minimuma indirerek bedensel sessizliğimizi de kazandık. Tüm bedenlerde yaşanan bu sessizlik çalışmasında ise zaman da çok farklı çalıştı. Gün oldu sanki yıllar geçmiş gibiydi ama gün oldu daha henüz çalışmaya yeni başlamış gibiydik. Bu ve bunun gibi birçok fenomenin yaşandığı bu çalışmanın tekrarlarını diliyoruz…

---------- REİKİ ve QUAN YIN KÖŞEMİZ ----------

☯ REİKİ I. DERECE İNİSİYASYONLARI

08 Haziran 2008

Bu ay Reiki ailemize 16 arkadaşımız katıldılar.

☯ ARAGONİT UYUMLAMASI

11 Haziran 2008

Bu ay 44 arkadaşımız kendilerini ve hayatlarını Aragonit taşının şifasına açtılar.

☯ ARAGONİT ÜST DÜZEY UYUMLAMASI

03 Haziran 2008

Bu ay Aragonit taşının üst düzey kullanımını öğrenen arkadaşlarımızın sayısı 16 kişi.

☯ ARAGONİT ÜST DÜZEY / 3. SEVİYE

04 Haziran 2008

Bu çalışmanın katılımcı sayısı 9 oldu.

---------- ETKİNLİKLERİMİZ ----------

Vakfımızın tüm etkinlik ve programlarını www.mbavakfi.org.tr web sitemizden detaylı olarak görebilirsiniz.

Balmumcu Mah. Barbaros Bulvarı, Barbaros Apt. No:74 / D: 10 34340 Beşiktaş – İSTANBUL
Tel: 0212 2885610 – 21 / Fax: 0212 2885620 / e-mail: merkez@mbavakfi.org.tr / web: www.mbavakfi.org.tr